

С волно артистично дихание

(от II—III стр.)

ДОКОЛКОТО СЪМ ЗАПОЗНАТ С НАП-РАННИТЕ издания на фестивала, той бе забелязан и се открил между другите не само по мащаб, но и по облик. Това е първото условие, за да бъде популярен. Фестивалът продължава да бъде следен от всички български музиканти, както от автори, така и от изпълнители и музиковеди. Той се е запомнил с първите изпълнения на много български творби, с първите гостувания на реномирани европейски състави в България. Това е капитал, който трябва не само да се пази, но и да се обогатява. Не смятам, че Русенският фестивал е загубил нещо, след като започнаха да се провеждат Софийските музикални седмици, защото той има достатъчно различен облик. Но все пак препоръчвам критерият при съгавянето на програмите да се повишава. Тъй като и конкуриращите фестивали също вървят напред, то за високо вдигнатото знаме на Русе и на Мартенските музикални дни трябва да се бди.

МИСЛЯ, ЧЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ИЗЯВАТА НА МЛАДИ ТАЛАНТИ фестивалът е все още длъжник. Може би не е тук мястото да се правят експерименти с неутвърдени имена — фестивалът трябва да има гаранция за продукцията, която представя на публиката. Би могло например да се предвиди в програмата някакъв раздел „Дебюти“, който ще я разнообрази и обогати. Но това е въпрос, върху който трябва сериозно да се помисли.

РУСЕ ИМА СЛАВАТА (която е превърната дори в поверие), че музикант, чийто творчески път мине през този град, непременно ще постигне и

по-нататък успех. Аз бях между тези щастливци, които започнаха кариерата си в Русе, и изглежда това поверие се е сбъднало. Разбира се, гаранция няма. Но от друга страна, това означава, че Русе е умел да събира талантиливи музиканти. Ако някои утвърдени имена са напуснали Русе, то са се появявали на тяхно място други, които са вдигали още по-високо нивото. Тъй като навремето ми беше близка съдбата на Русенската опера, аз и сега я следя и зная колко ценни млади певци са навлезли там, заели са основно място в носенето на репертоара.

Що се касае до Русенския симфоничен оркестър, това е колектив, който много уважавам, колектив с чудесни традиции, украсен от присъствието на великолепни солисти. Това е един много интелигентен оркестър, съумяващ да се ориентира много бързо в позната и непозната музика и да намери не само верния, но и най-тънкия начин на поднасянето ѝ.

Русенската публика е един обект, за който заслужава специално да се поговори. Тя има много висок критерий, искрено обича музиката и умее да създава атмосфера за изпълнителите — нещо, което също е своего рода талант. Публика, която умее да даде от себе си това, което прави концерта празник. Нашият оркестър очаква с голямо нетърпение ловата среща с русенската публика и ще направи от своя страна нужното, за да станат двата ни концерта истински музикални празници.

Димитър МАНОЛОВ
главен диригент на Софийската
филхармония